

'N ONGEWONE GEDAGTE

'N ONGEWONE GEDAGTE

Terwyl ek hierdie verhaalpad geloop het, wat begin het as 'n onafhanklike outobiografiese entiteit, maar nooit met 'n redaksionele ingesteldheid nie, het ek nie veel struikelblokke teëgekom nie, behalwe die herhaalde redaksionele oordele wat openlik, en dikwels met groot krag, verskil het en beweer het dat dit 'n vorm van vertelling was wat nóg leesbaar nóg verteerbaar was vir 'n gehoor wat grootliks gevorm is deur 'n AMAZON-FRIENDLY kultuur. Lesers het gewoon geraak aan stories wat goedgekeur, opgevoed en aangepas is volgens wat uitgewers aanvaarbaar geag het, waardeur die ware aard van die werk self dikwels verlore gegaan het. Daarom, het hulle gesê, sou myne nooit inpas nie. Ironies genoeg was dit juis dít wat my die meeste geprikkel het: die moontlikheid om 'n storie te vertel sonder sensuur, sonder aanpassing, bedoel vir 'n universele leser, waar die lees nie eenvoudig oor 'n storie sou gaan nie, maar oor 'n lewe wat geleef is, of verbeel is, en tog geloofwaardig sonder om noodwendig geglo te word.

Ek het nooit 'n vooraf bepaalde plan gebruik vir wat ek moes skryf nie. Ek is gelei deur my verstand, my ervarings, my oortuigings en my fantasieë. Binne elkeen van hulle is die karakter JESUS gebore. Nie die een wat in die spiritualiteit beskryf word nie, maar die een wat aan bemarking, verkope en die korporatiewe wêreld behoort, waar die vernaamste produk net een ding was: die woord.

Toe het verskillende stories gekom, sommige gemakliker as ander, maar altyd verhalende stories, nooit godslasterlik nie en nooit oneerbiedig nie. Daaruit het ontstaan wat ek gedefinieer het as die Gillette-kollega van die jaar 2000, wat bestaan het binne 'n maatskappy wat eers aan die einde van die negentiende eeu tot stand sou kom en tog op een of ander manier sy eerste waardigheidsbeksleër in die geskiedenis geword het.

Waarom vertel ek dit met soveel aandag aan die besonderhede?

Omdat ek net twee dae gelede 'n brief aan die Amerikaanse Pous gestuur het, wie se van Frans is, PREVOST, en ek myself betrap het op nadenke oor die van GILLETTE, 'n Amerikaanse man met 'n Franse van.

Ek het stilgestaan en oor my eie rol nagedink, byna asof ek afgevaardig is om die waarheid te vertel van 'n projek waarin die eerste toets die handelsmerk met die produk was, en die tweede die produk sonder die handelsmerk.

En wat as dit werklik so was?

Dan het ek dalk eenvoudig daarvan gehou om 'n toeskouer te wees wat nie betaal nie.

En soos ons weet: wanneer ons nie vir iets betaal nie, is dit óf baie min werd, óf ons het daarin geslaag om sonder moeite 'n droom te verwesenlik.

Ferdinando